

[Skatteministeren]

myndigelsesbestemmelse til et obligatorisk lovfæstet gebyr.

Endelig foreslås gebyrer for godkendelser under TIR-ordningen samt en betalingsbestemmelse i skattekontrolloven for udlevering af visse oplysninger til indberetningspligtige virksomheder m.v. Gebyrerne agtes fastsat svarende til omkostningerne. Opkrævningen af gebyrer under TIR-ordningen blev berostillet i april måned 1992 som følge af Rigsrevisionsens udkast af 1. april 1992 til beretning om opkrævning af gebyrer og formålsbestemte afgifter.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager og lov om bindende forhåndsbesked om skattespørgsmål m.v. (Omkostningsdækning i klagesager; syn og skøn i ligningsrådssager om bindende forhåndsbesked).

(Lovforslag nr. L 80).

Lovforslaget går ud på at styrke borgernes retssikkerhed på skatteområdet på en række punkter.

1. Der stilles forslag om, at adgangen til omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager for domstolene udvides til også at omfatte sager, hvor en borger har fået helt eller delvis medhold i en klage til et skatteankenævn eller til Landsskatteretten, og hermed forbundne genoptagelsessager.

Skat er en byrde, som det offentlige ensidigt pålægger den enkelte borger. Det offentlige har derfor en naturlig pligt til at behandle de mange tvivlsspørgsmål, som beskatningen kan medføre, uden væsentlige udgifter for den enkelte.

Det økonomiske engagement, der er forbundet med at klage over en afgørelse i en skattesag, herunder at det kan være nødvendigt at gøre brug af sagkyndig bistand, må antages at afholde et ikke ubetydeligt antal borgere fra at klage, selv om de mener sig urigtigt behandlet.

I betragtning af beskatningens dominerende betydning for den enkelte borger og af det forhold, at omkostninger til sagkyndig bistand i

skattesager ikke kan fradrages ved indkomst-opgørelsen, er det fundet forsvarligt på skatteområdet at indføre omkostningsdækning i klagesager.

Omkostningsdækningen i klagesager ydes efter forslaget med samme procentsats som i dag i domstolssager, dvs. at udgifter til sagkyndig bistand dækkes med en procentsats, der omtrentlig svarer til værdien af en fradragsret for udgifterne.

2. Der stilles forslag om, at Landsskatteretten skal kunne bestemme, at udgifter, der er afholdt til syn og skøn i en landsskatteretssag, ikke kun skal dækkes delvis, men fuldt ud.

Den fulde omkostningsdækning skal kunne gives, når afholdelse af syn og skøn har tilført sagen væsentlige nye oplysninger, der ikke mere hensigtsmæssigt har kunnet indhentes på anden måde.

Det forventes, at en sådan udvidet omkostningsdækning vil kunne medføre et fald i antallet af landsskatteretskendelser, der indbringes for domstolene, fordi sagen er blevet fuldt afklaret allerede i Landsskatteretten.

3. Der stilles forslag om, at der i ligningsrådssager om bindende forhåndsbesked – på samme måde som i landsskatteretssager – skal kunne foretages syn og skøn efter reglerne herom i retsplejeloven.

Erfaringerne med ordningen med bindende forhåndsbesked har vist, at der er en stor interesse for at gøre brug af denne adgang. Ved at der gives adgang til syn og skøn i disse sager, vil ligningsrådets beslutningsgrundlag kunne styrkes.

Samlet vil gennemførelsen af de tre forslag medvirke til at skabe en bedre ligevægt mellem den enkelte borger og det offentlige, hvorved borgernes tillid til skattesystemet øges.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og selskabsskatteoven. (Ændring af reglerne for indtræden af begrænset skattepligt for udenlandske lønmodtagere og bygge-/anlægsforetænder).

(Lovforslag nr. L 81).

Lovforslaget går ud på, at udenlandske lønmodtagere skal være skattepligtige af løn for

[Skatteministeren]

arbejde her i landet, hvis deres arbejdsgiver er skattepligtig.

Efter de gældende regler er udenlandske lønmodtagere med arbejde her i landet kun skattepligtige, hvis deres arbejdsgiver har hjemting her i landet.

Lovforslagets formål er at imødegå utilsigtede virkninger af de gældende skatteregler. Hvis udenlandske foretagender udfører bygge-/anlægsarbejde her i landet uden at have hjemting i Danmark, er deres udenlandske lønmodtagere ikke omfattet af dansk skattepligt. Dette medfører, at udenlandske foretagender kan aftale lavere løn med udenlandsk arbejdskraft end med dansk arbejdskraft. De gældende regler medfører således, at udenlandske foretagender med bygge-/anlægsarbejde her i landet har fordel ved at anvende udenlandsk arbejdskraft i stedet for dansk arbejdskraft. Samtidig kan udenlandske foretagender opnå en konkurrencefordel i forhold til tilsvarende danske foretagender ved udførelse af bygge-/anlægsarbejde her i landet.

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af skattepligtsreglerne for udenlandske lønmodtagere foreslås en ændring af skattepligtsreglerne for udenlandske foretagender med bygge-/anlægsarbejde her i landet. Efter gældende regler er de kun skattepligtige, hvis arbejdet varer mere end 12 måneder. Lovforslaget går ud på, at de skal være omfattet af dansk skattepligt uanset arbejdets varighed.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Skriftlige redegørelser:

Redegørelse af 28/10 92 om det fremtidige samarbejde mellem de nordiske lande.

(Redegørelse nr. R 2).

Statsministeren (Poul Schlüter):

Den europæiske udvikling har afgørende betydning for det nordiske samarbejde. Den skaber nye forudsætninger og muligheder for samarbejdet indbyrdes og for et nordisk samarbejde i en europæisk ramme. Det kræver, at vi tilpasser samarbejdet til vore landes interesser og behov i en bredere europæisk sammenhæng. Griber vi denne chance, vil vi få et stærkere Norden i et nyt Europa.

Det vil være en styrke for de nordiske lande, at vi samarbejder med flere europæiske lande om de sager, som vi er optaget af i Norden. Norden er en del af Europa, og der er bred enighed om, at nordisk samarbejde ikke er et alternativ til europæisk samarbejde. Norden og Europa er ikke et enten-eller, men et både-og.

Samtlige nordiske lande, med undtagelse af Island, indretter sig nu på et fuldgældigt medlemskab i EF. Der er ingen tvivl om, at en udvikling, hvor samtlige eller de fleste nordiske lande bliver medlem af EF, indebærer en klar forskydning af Fællesskabet i nordisk retning. De nordiske lande kan sammen sætte deres præg på Europas udvikling og fremme de udviklingsformer og samarbejdsområder, vi lægger vægt på.

Over det meste af Europa tales der, ikke mindst efter den danske folkeafstemning, om, hvordan vi kan bringe borgerne nærmere til beslutningerne, hvordan vi kan åbne op for beslutningsprocessen, og hvordan vi kan skabe en fornuftig arbejdsdeling mellem EF, medlemslandene og de enkelte regioner. Den debat vil føre til, at demokratiet bliver styrket i EF og i de enkelte medlemslande. Vi ser i dag, hvordan nordiske værdier, som vi har udviklet gennem de sidste hundrede år om decentralisering, om nærdemokrati og om mindre bureaukrati, vinder større forståelse også i EF.

Også på områder som den sociale dimension og miljøpolitikken er vi i Norden langt fremme. På disse felter vil vore tanker og ideer også vinde frem i de kommende år og sætte et nordisk præg på EF-samarbejdet.

Men en forudsætning for, at de nordiske værdier for alvor skal kunne fremmes i EF, er naturligvis, at de nordiske lande bliver fuldgældige medlemmer af Fællesskabet. Det er vist ingen hemmelighed, at vi i Danmark i flere år har haft det synspunkt, at de nordiske lande hører til i EF. Aldrig har det været mere påkrævet end i dag.

På vej mod EF-medlemskab er der en mellemstation, EØS-aftalen, som træder i kraft den 1. januar 1993. Denne aftale er en klar forbedring af EFTA-landenes, herunder de nordiske landes, forhold til EF og et naturligt skridt på vejen for de lande, der vil være medlem. Aftalen indebærer i sig selv en styrkelse af det forpligtende samarbejde også mellem de nor-